

Bilag 2 til underbilag 2.

FISKERIMINISTERIET.

Afskrift.

Notits vedrørende EF-forhandlingerne om Grønland.

Ved såkaldte opklaringsdrøftelser, der fandt sted den 8. februar 1971 i Bruxelles, gjorde EF-Kommissionen det klart, at der for det grønlandske fiskeriterritoriums vedkommende kun kunne påregnes en undtagelsesordning, hvis territoriet forbeholdtes den i Grønland bosiddende befolkning, men ikke danskere og færinger.

Den 16. februar 1971 afholdtes i København et fællesmøde mellem ministerudvalget vedrørende fællesmarkedsforhandlingerne og forhandlingsdelegationen.

På dette møde meddelte markedsministeren, at forhandlingerne med de færøske og grønlandske myndigheder nu var afsluttet, og at der for Grønlands vedkommende var opnået enighed om et udarbejdet forhandlingsoplæg.

Med en i øvrigt massiv indstilling fra ministrene om at godkende oplægget måtte fiskeriministeriets repræsentant i forhandlingsdelegationen bøje sig for indstillingen.

Den 22. februar 1971 afholdtes et møde i folketinget med deltagelse af markeds- og økonomiministeren og Grønlands- og fiskeriministeren samt repræsentanter for udenrigsministeriet, fiskeriministeriet, ministeriet for Grønland og fiskerierhvervets hovedorganisationer.

På dette møde meddelte markedsministeren, at regeringen efter forhandlinger med de færøske og grønlandske myndigheder havde accepteret et oplæg, som man nu agtede at forelægge for EF. For at gøre den skade, som dette oplæg kunne få for de danske fiskere, så lille som mulig ville man søge gennemført en rimelig overgangsperiode for danske og færøske fiskere med hensyn til

fiskeriet inden for fiskerigrænsen ved Grønland.

På erhvervets forespørgsel om, hvor lang en overgangsperiode kunne tænkes at blive, svarede markedsministeren, at overgangsperioder normalt er af en længde på 5 år.

Den 2. marts 1972 forelagdes fra dansk side på et møde i Bruxelles et memorandum, hvorefter man fra dansk side gav udtryk for et ønske om at opnå en ordning, hvorefter det grønlandske fiskeriterritorium (12 sømil), hvad angår fiskeri og omladning, forbeholdes for personer, som er fast bosiddende i Grønland.

I dette memorandum gjorde man opmærksom på, at også andre danske statsborgere efter gældende danske regler har adgang til fiskeri inden for fiskeriterritoriet. Det anførtes, at den fælles fiskeripolitik alene forudser undtagelser fra reglen om ikke-diskriminatorisk adgang til medlemslandenes fiskeriterritorier i tilfælde, hvor en sådan undtagelse er begrundet i særligt hensyn til kystbefolkninger, som i overvejende grad er afhængig af fiskeri på territoriet.

Såfremt man derfor fra EF's side ikke ville kunne acceptere, at andre danske statsborgere end de i Grønland fastboende indrages under en undtagelsesordning for det grønlandske fiskeriterritorium, gav man udtryk for ønske om at kunne forhandle om sådanne overgangsbestemmelser, som kunne lette de problemer, som måtte opstå for det lille antal danske statsborgere fra andre dele af Danmark som følge af, at de i givet fald mister deres hidtidige rettigheder med hensyn til fiskeri på grønlandsk fiskeriterritorium.

I en senere fase af forhandlingerne, nemlig den 8. november 1971 (med andre ord på